

“De vier geestelijke wetten” versus Paulus’ Evangelie

<http://www.feasite.org/node/1694>, 25-2-2014

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en ingekort, plaatje en voetnoten door M.V.

[Het volgende artikel komt uit “Campus Crusade Examined in the Light of Scripture” door dr. Charles Woodbridge (1902-1995). Dr. Woodbridge ondersteunde aanvankelijk Campus Crusade in de vroege dagen ervan, maar hij trok zich terug en liet een Schriftuurlijke waarschuwing klinken wegens het foute pad dat deze organisatie had genomen].

Mij baserend op mijn oordeel op grond van de leer van de Bijbel, zie ik deze “wetten” als geheel inadequaar, werkelijk een gecasteerde en misleidende presentatie van het Evangelie.

Om mee te beginnen: het gebruik van het bepaald lidwoord “De” is storend. De implicatie hiervan is dat DE “wetten”, zoals Campus Crusade for Christ¹ [voortaan CCC] ze presenteert, exclusief, definitief en geheel adequaat zijn. Eens dat de zoekende mens deze wetten ontdekt en omarmt is hij aannemelijkerwijs hemelgebonden.

Ten eerste, laten we deze “wetten” als een geheel onderzoeken, altijd in gedachten houdend, als contrast, het heerlijke en wonderlijke van het bijbelse Evangelie van genade.

In elk van de vier “wetten” wordt melding gemaakt van het goddelijke plan voor het leven van een persoon. Het verhaal gaat als volgt: God heeft een wonderlijk plan voor het leven van een mens, maar wegens zijn ongunstige geestelijke toestand kan hij dit plan voor zijn leven niet kennen; wanneer de juiste stappen worden genomen kan hij het plan voor zijn leven kennen.

Dit is niet de manier waarop het Evangelie wordt verkondigd in de Bijbel. De benadering van CCC is antropocentrisch (mens-gecentreerd). Het impliceert dat het *summum bonum*², de hoofdzaak, erin bestaat dat iemand Gods wonderlijk plan voor zijn leven kan kennen.

De bijbelse benadering is theocentrisch (God-gecentreerd).

Het Evangelie, volgens de Bijbel, gaat niet om wat mensen kunnen of niet kunnen kennen over het goddelijke plan voor hun leven, maar gaat om de eeuwige heerlijkheid van de levende God. De hel verdienende zondaar heeft veel meer³ om over na te denken, voorafgaand aan zijn redding, dan het

¹ Vandaag is de naam ingekort tot louter “Cru”.

² *Summum bonum* is a een Latijnse uitdrukking en betekent “het hoogste goed”, geïntroduceerd door Cicero. (Wiki).

³ Zoals o.a. berouw :

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/berouw.pdf>, <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/bekering-noodzakelijk.pdf>,
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/bekering2.pdf> (uitgebreid).

optimistische vertrouwen dat ergens in het vage onbekende God een bevredigend plan heeft voor zijn leven!

DE EERSTE WET

Maar nu de eerste “wet”: “God houdt van u en heeft een wonderlijk plan voor uw leven”. Daaraan zijn twee voetnoten gekoppeld: Johannes 3:16 en Johannes 10:10.

Enkele bedenkingen hierbij.

Ten eerste, mag ik vragen welk “wonderlijk plan” God heeft voor de ongelovige zondaar die standvastig en persistent Christus Jezus als Redder afwijst? Antwoord: “de poel van vuur”.

Dit is geen “wonderlijk” maar een vreselijk vooruitzicht.

Ten tweede, is de CCC zich bewust van het feit dat zelfs een vrome islamiet zou kunnen geloven dat de medelijdende God een plan voor zijn leven zou kunnen hebben? Als dat waar is dan blijven er maar drie christelijke “wetten” over.

Ten derde, wie is de “God” waarnaar de CCC verwijst in de eerste wet? Toen de apostelen over Hem schreven, was dit tegen een religieuze achtergrond van begrip: hun Hebreeuwse lezers die God kenden. Maar wanneer Paulus tot de heidenen sprak op de Areopagus (Handelingen 17), verklaarde hij wie de Almachtige is.

De CCC moet niet als vanzelfsprekend beschouwen dat onze verwarde, onwetende generatie van collegestudenten zou weten Wie de Heere God is. Van in het allereerste begin van de “wetten” zou duidelijk moeten gemaakt worden Wie Hij is waarmee de studenten te doen hebben. Het is de heilige, soevereine, almachtige Schepper van het universum, Die gesproken heeft middels Zijn Woord, de Bijbel.

Deze observatie van mijn kant is geen vage gril. Ik hoorde een van CCC’s grote lichten, een football-ster, zijn openbaar getuigenis geven. Hij verwees naar de God der eeuwen als “the man upstairs” (“de man daarboven”). Sommigen kunnen dit misschien beschouwen als geestelijke onvolwassenheid, maar ik beschouw dit als godslastering. Het gebeurde dat ik de volgende spreker was die avond. Voordat ik de menigte toesprak, keerde ik me tot de student en vertelde hem ongezoeten dat voordat hij getuigt tegen anderen hij ervan verzekerd zou moeten zijn dat hijzelf gewassen is in het bloed van het Lam van God en dat hij de levende God werkelijk zou kennen.

Ik bedoel hiermee geenszins dat de CCC-leiders hun toehoorders een cursus in systematische theologie zouden moeten geven. Maar ik sta erop dat zij de mensen moeten duidelijk maken Wie de heilige, verheven God der heerlijkheid is, voordat zij hen de dingen van God leren kennen.

Een verdediger van CCC zou kunnen antwoorden: “De Vier Geestelijke Wetten zijn slechts een samenvatting van de waarheid. De persoonlijke assistenten zullen de bressen vullen”. Hierop is mijn antwoord tweevoudig:

Ten eerste, als men zo’n onderwerp reduceert tot vier fundamentele punten, dan is het het toppunt van dwaasheid om cruciale zaken over te slaan met de triviale verklaring dat assistenten ze later zullen uitleggen.

Ten tweede, als dan CCC-assistenten werkelijk zullen trachten te verklaren Wie God is, dan lijken zij armzalig en zwak te falen. Waar zou anders de oppervlakkigheid en oneerbiedigheid in de “getuigenissen” van zoveel van hun “bekeerlingen” vandaan komen?

DE TWEDE WET

En nu CCC’s tweede “geestelijke wet”: “De mens is zondig en afgescheiden van God”.

Dit is op zich correct, maar bijbelgelovigen, onderwezen in het Woord van God, zullen wel verwachten dat deze “wet” wordt uitgebreid met zijn onvermijdelijke gevolgtrekkingen.

Wat zijn deze bijbelse gevolgtrekkingen? In een voetnoot worden Romeinen 3:23 en 6:23 geciteerd. Een verklarende noot geeft aan dat de zondaar zijn eigen onafhankelijke weg gaat, en de gemeen-

schap met God verbroken is; de aanwijzing van zonde is een “attitude” van actieve rebellie of van passieve onverschilligheid.

Maar geen enkele geïnformeerd collegestudent, die nadenkt over deze tweede “wet”, zou mogelijk kunnen begrijpen dat zonde veel meer is dan een “attitude” van rebellie of onafhankelijkheid. God heeft aan zondige mensen Zijn Heilige Wet voorgehouden, welke Zijn volmaakte natuur en soevereine wil reflecteert. Zonde is een open, flagrante inbreuk op deze Wet, of een onverzettelijke weigering om ze te eerbiedigen.⁴ Los van Gods Wet kan zonde onmogelijk begrepen worden. Het gaat om iets veel ergers dan een “attitude” of een “onafhankelijke weg” gaan. Het is primair een hartestoestand, maar ook een actief verzet tegen de wil van God.

Wat zijn de consequenties van deze hartestoestand en verzet? De tweede “wet” stelt dat de zondaar “afgescheiden” is van God en zich uit de gemeenschap met Hem bevindt. De Bijbel is veel gedetailleerder en expliciet. Hij zegt de zondaar in niet mis te verstane termen precies wat die afscheiding en verlies van gemeenschap inhouden. De consequenties van moedwillige ongehoorzaamheid zijn inderdaad verschrikkelijk. De Bijbel spreekt van de “hel”. Dit herinnert ons aan de “poel van vuur” (Openbaring 20:15). Dit betreft een eindeloze pijnlijke plaats met een verre verwijdering van God voor Christus-afwijzende zondaars. Dit is de vreselijke doem voor ongelovigen. En het is hiervan dat gelovigen gered worden door genade.

Voor dit alles stelt CCC in hun tweede “wet”, naast een bescheiden citaat van Romeinen 6:23, de consequentie in de plaats dat als gevolg van de zondaar zijn afscheiding van God “hij niet Gods liefde en plan voor zijn leven kan ervaren”!

Het probleem met deze verklaring is dat ze niet enkel zwak is en anti-climax vormt, maar ook vals georiënteerd en misleidend. Dit kweekt een naïef en onverantwoord optimisme.

In de eerste plaats is dit, zoals dit het geval was met de eerste “wet”, mens-gecentreerd en daardoor uit de pas met Gods volle openbaring. Het overwegende resultaat van zonde en afscheiding blijkt het onfortuinlijke ongemak te zijn dat de zondaar de ervaring mist van Gods liefde en plan voor zijn leven!

Ten tweede, de “wet” slaat iets over wat de Bijbel nooit overslaat: de eeuwige, onverminderde, onverzachte, volkomen, drastische consequenties van zonde en afscheiding. Hoe kan een persoon mogelijk weten wat het is gered te zijn tenzij hij zich bewust is gemaakt *waarvan* hij gered is? Waarom niet het Bijbelse patroon volgen en de volle waarheid vertellen?

Andermaal zou een CCC-aanhanger kunnen repliceren: “Ons wordt eenvoudig een begrijpelijke samenvatting van de waarheid gegeven. We hebben geen ruimte om binnen de grenzen van de tweede wet de hele waarheid te vertellen”. Maar eerlijk, kan zelfs zo’n “samenvatting” van het Evangelie, die gebruikt moet worden als basis voor getuigenis tegen collegestudenten, mogelijk een duidelijke presentatie van de feitelijke consequenties van zonde elimineren?

Ten derde - en dit is slechts een observatie - de afgescheiden zondaar die volhardt in het afwijzen van de aangeboden liefde van God zal zeker het goddelijke plan voor zijn leven leren kennen! Dat plan is het “oordeel voor de grote witte troon” en daarop volgend “de poel van vuur”!

Ben ik overdreven kritisch? Is dit louter een conflict tussen twee relatief overeenkomende concepten? Is de zienswijze van CCC gewoon een uiteenzetting van de gedachten van een nieuwere, misschien meer verlichte generatie? Laat mij u verzekeren dat niets verder van de waarheid zou kunnen zijn.

Een van de leidende CCC-schrijvers heeft “uit de biecht geklapt” (een geheim doorverteld). De CCC, om het vlakaf te zeggen, houdt niet van het idee “hel”, zover als het hun getuigenis betreft.

⁴ Zonde is overtreding van Gods wet. Laten we niet vergeten, dat de wet goed is, indien iemand haar wettig toepast, en dat wij door de wet de zonde leren kennen (1 Timotheüs 1:8; Romeinen 3:19-20; 7:7). Uit de wet kunnen we leren dat het niet de wil van God is, dat we liegen, stelen, afgoderij bedrijven. In die zin functioneert de wet nog steeds. Maar dat wordt nog versterkt door het Nieuwe Testament, want behalve het sabbatsgebod worden daar alle geboden van de wet herhaald. Maar niet in de negatieve zetting van “Gij zult niet”, maar in een positieve zetting.
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/10Geboden-geldigheid.pdf>

De schrijver in kwestie heeft zorgvuldig verklaard dat in het getuigenis geven aan collegestudenten, Crusaders “‘hel’ zouden moeten vervangen door ‘eeuwige afscheiding van God’”!

Alstublieft, denk niet dat ik maar wat zit te bekvechten over onbelangrijke ideeën. Hebt u recent Romeinen, Hebreeën of Openbaring bestudeerd? Mag ik u vragen met welk gezag de CCC-woordvoerder ervoor kiest bepaalde woorden van de Bijbel te elimineren? En uit vrees dat iemand van mijn lezers nog steeds twijfelt over de waarde van mijn argument, mag ik hen eraan herinneren dat diezelfde schrijver de onbeschaamdheid heeft te verklaren dat voor het woord “gered ... wij dit vervangen (in het begin tenminste) door ‘in een persoonlijke relatie met Christus komen’”.

Dus, de verschrikking van goddelijke toorn wordt handig geminimaliseerd en, mogelijk voor de arme student die gewoon een plan voor zijn leven wenst, geëlimineerd! De totaliteit van waarheid wordt ingekort, niet omdat de “wetten” louter een “samenvatting” zijn, maar omdat de CCC het op zich heeft genomen ze in te korten!

DE DERDE WET

De derde “wet” stoort me werkelijk. Wel zegt ze correct dat Christus “Gods enige voorziening is tegen zonde”, citeert ze verzen in voetnoten (van alle plaatsen) die aangeven dat Christus stierf in onze plaats, dat Hij de enige weg is tot de Vader, en dat Hij de kloof overbrugde tussen de zondaar en God. Maar de moeilijkheid is dat deze “wet” ons niet vertelt Wie Jezus Christus is.

Collegestudenten in het algemeen hebben slechts een zwak schijnsel van licht op dit gebied.

De meesten van hen komen uit modernistische kerken of goddeloze culturen en weten niet dat Jezus Christus God is, de eeuwige Zoon van de Vader, Die bestaat van in de eeuwigheid en Die voor de zonden van een rebels ras vlees werd en leed, bloedde en stierf voor de vergeving van onze zonden.

Bovendien vermeldt de derde “wet” niet de vleeswording, de plaatsvervangende bloedverzoening, de opstanding van de eeuwige Zoon “voor onze rechtvaardiging” (Romeinen 4:25). Ze verklaart dus niet echt wat “Gods enige voorziening tegen zonde” betekent.

Dit is niet de apostolische wijze van voorstelling. “Zonder het vergieten van bloed vindt er geen vergeving plaats” (Hebreeën 9:22). “Het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde” (1 Johannes 1:7). Verzen zoals deze maken de zaak duidelijk. Elke “wet” die oppervlakkige, vluchtige, sussende verwijzingen doet naar gerelateerde verzen maar die erin faalt de identiteit te onthullen van onze Heer, of Zijn vergoten bloed voor zondaars te vermelden, lijkt zelfs niet van op afstand op het Evangelie dat door de apostelen gepredikt werd. Probeert CCC “de ergernis [skandalon] des kruises” (Galaten 5:11) uit de weg te gaan? Het lijkt erop dat zij dat precies doen.

Hoe incompleet en mens-gecentreerd kan een beweging zijn?

DE VIERDE WET

En nu de vierde “wet”: “We moeten Jezus Christus ontvangen als Redder en Heer door persoonlijke uitnodiging; daarop kunnen we Gods liefde en plan voor onze levens ervaren”.

Deze “wet” zou als behulpzaam kunnen beschouwd worden indien die “wet” precies had verklaard Wie Christus is, hoe Hij zondaars redde, en wat het voor iemand betekent om Hem Redder en opgestane Heer te noemen. Maar de derde “wet” heeft een groot vacuüm gelaten. Geen wonder dat college Crusaders zo slecht geïnformeerd blijken te zijn. Mag ik u tonen wat ik bedoel?

In Collegiate Challenge (Vol. 6, No. 2) van CCC, lezen we: “Val[entijn] praatte met een meisje dat niet erg geïnteresseerd was, maar toen zij luisterde naar de Vier Geestelijke Wetten besloot ze Christus uit te nodigen in haar leven. Daarna vertelde zij aan haar vriendin die ook Christus had ontvangen: ‘Onze week was zo saai, maar wat een verandering’. Haar vriendin antwoordde: ‘Ja, nu bevinden we ons in de in-groep’”.

Een sentimentele, niet onderwezen ziel zou een sympathieke zucht kunnen laten en opmerken: “Is dat niet lief?” Maar ik zou graag elke echt geïnformeerde lezer deze scherpe vraag willen stellen:

“Klinkt dit voor u als een echte bijbelse bekering op de basis van Christus’ verzoenende werk en door de wedergeboortekracht van de Heilige Geest?” Uiteraard is het dat niet. En waarom zou het?

In een blad opgesteld door CCC, getiteld “How to Prepare a Personal Testimony” (hoe een persoonlijk getuigenis voor te bereiden), wordt hun werkers verteld: “Gebruik niet ... woorden zoals ‘gered’, ‘overtuigd’, ‘wedergeboren’ en ‘zonde’”. Deze woorden kunnen voor Crusaders zelf waardevol zijn, en ze kunnen ermee vertrouwd zijn, maar “ze communiceren geen waarheid voor de gemiddelde niet-christen”.

Als deze dogmatische stelling juist zou zijn - en prijs de Heer dat ze niet juist is - hoe konden dan getrouwe evangelisten doorheen de jaren in de wereld zo wonderbaar instrumentaal geweest zijn om kostbare zielen tot Christus te brengen? Bovendien is het waar dat de Heilige Geest het gebruik van precies deze woorden heeft gezegend in de verkondiging van het Evangelie aan zondaars. Was Nicodemus een gelovige toen onze Heer hem vertelde dat hij moest “wedergeboren” worden. Waren de mensen die Petrus omringden gelovigen toen hij waarschuwde: “Kom dus tot inkeer en bekeer u” (Handelingen 3:19)?

Hoe durft een beweging die zichzelf “christelijk” noemt de woorden van de Alwijze God opzij schuiven?

Mag ik nog een beetje analytischer zijn? De bijbelverzen en verklarende woorden worden gegeven in de voetnoten van de vierde “wet”. Deze verzen zijn:

Johannes 1:12; Efeziërs 2:8-9 en Openbaring 3:20. Uiteraard zijn we altijd blij het Woord van God te ontdekken, zelfs als deze verbannen werd naar de voetnoten. En de verklarende noten, als ze een stevig fundament vormen, kunnen een echte hulp zijn. Ze lezen: “We moeten Christus ontvangen; we ontvangen Christus door geloof; we ontvangen Christus door persoonlijke uitnodiging”. Daarna wordt eraan toegevoegd:

“Het ontvangen van Christus omvat dat u zich tot God keert vanuit uzelf; Christus te vertrouwen om in onze levens te komen, onze zonden te vergeven en ons te maken wat Hij wil dat we zijn”

Dit alles doet verscheidene vragen opkomen die van het grootste belang zijn.

Ten eerste, hoe kan zonder dat in de eerste drie “wetten” werd verteld Wie Jezus Christus is of hoe Hij de verloren zondaar redde, een student werkelijk de Zoon van God intelligent ontvangen als zijn Redder?

Ten tweede, het woord “Redder” wordt wijd en zijd fout begrepen. Er werden daar verschillende betekenissen aan gegeven, sommige totaal vals, en andere bedrieglijk dicht bij de bijbelse waarheid. Het is van groot belang dat waar getuigenis over Christus de benaming altijd glashelder maakt.

De volgelingen van Albrecht Ritschl⁵, kunnen ook het woord “Redder” gebruiken om te verwijzen naar Christus. Zij bedoelen daarmee dat Jezus ons redt middels Zijn morele invloed op onze levens, onze lage en onwaardige motivaties.

Mary Baker Eddy, de moeder van Christian Science⁶, schreef (Science and Health, p. 39): “Christus werkte een volle redding van zonde, ziekte en dood”. Maar Christian Science is zover verwijderd van orthodox, bijbels Christendom als maar kan zijn. Merk op wat Mrs. Eddy eigenlijk bedoelt: “Zijn volkomen voorbeeld was voor de redding van ons allen” (p. 51). Is het niet duidelijk dat, in oppositie van dit soort valse leer, de ware CCC’er moet uitleggen dat de Heer Jezus ons redde van zonde door Zijn volmaakt offer op het kruis van Golgotha?

Zelfs Harry Emerson Fosdick, een van Amerika’s leidende modernisten, aarzelde niet over Christus te schrijven: “Hij stierf zoals Hij leefde, als een redder. Dat zijn redderschap uniek is in zijn draagwijdte en impact is duidelijk, maar het principe ervan is niet uniek. Wij kunnen het allen deelachtig zijn” (Dear Mr. Brown, p. 134). U ziet, zelfs dr. Fosdick, een van de leidende ongelovigen van de 20ste eeuw, noemde Jezus “Redder”. En, zijn ontrouw aan het Woord van God demonstrerend in

⁵ Een afvallige theoloog: http://nl.wikipedia.org/wiki/Albrecht_Ritschl

⁶ Zie <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Christian-Science.pdf>

hetzelfde boek (p. 136), spreekt hij over de plaatsvervangende verzoening door onze Heer als van een “pre-civilized barbarity” (barbaarsheid van voor de beschaving)!

Kan de CCC niet ertoe gebracht worden te begrijpen dat het Redderschap van de Zoon van God nauwkeurig moet uitgelegd worden? Anders kunnen collegestudenten ook over Hem spreken als de “Redder” terwijl zij iets geheel anders bedoelen!

Welk een heerlijke gelegenheid wordt gemist in de vierde “wet”! Indien Christus, zoals Hij wordt weergegeven in de Schrift, werkelijk ontvangen wordt als Redder, wat een vooruitzicht heeft dan de verlorene ziel! Dan is de zondaar wedergeboren in en tot de familie van God. Nu is hij mede-erfgenaam met de Zoon van de Vader! Nu zijn de hemelportalen opengegooid om hem te verwelkomen!

Hoe heeft CCC’s vierde “wet” deze wonderlijke hemelse schat samengevat? Lees de woorden ervan. Overdenk ze zorgvuldig. Vergelijk ze met de Bijbel. Begrijp de mens-gecentreerde natuur ervan. De vierde “wet” zegt uiteindelijk: “We kunnen Gods liefde en plan voor onze levens ervaren”. Wat een anticlimax van een conclusie!

Waarom niet de waarheid van God uitleggen op de basis van het eeuwige Woord van God? Waarom het “plan” niet verklaren dat de bekeerde zondaar mag kennen? Dit gaat veel verder dan de levenskeuzes van een student! Dit gaat veel verder dan de limieten van zijn levenspelgrimage. Het leidt naar en treedt binnen door de portalen van eeuwige heerlijkheid!

Waarom de student dit niet vertellen in niet onzekere termen? En waarom niet, in alle eerlijkheid, hem waarschuwen dat het afwijzen van de Zoon van God een niet vage “afscheiding” van God betekent, maar de eeuwige miseries van de poel van vuur?

Laat de student over alle feiten beschikken voordat hij wat de Crusade noemt een “verbintenis” aangaat.

Eerder verscheen over hetzelfde thema:

- “Campus Crusade for Christ - Crusade voor wie?”:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/CampusCrusadeChrist.pdf>
- “Onbijbelse voorstellingen van het Evangelie” (Campus Crusade for Christ):
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/evangelisatie.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm